

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 9Co/172/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2316210439
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2316210439.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Renáta Gavalcová a sudcov: JUDr. Martin Holíč a JUDr. Bibiána Ťažiarová, v právnej veci žalobkyne: F. R., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXX/X, Y., zastúpená advokátom: JUDr. Boris Štanglovič, AK so sídlom Jarmočná 2264/3, Šaľa, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, zastúpený splnomocnencom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Bratislava, Kubániho 16, IČO: 47 233 516, o určenie neplatnosti právneho úkonu a iné, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 25. januára 2018, č.k. 10C/247/2016-61 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku I., II., III. a V. r u š í a vec mu v zrušenom rozsahu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. určil, že úver zo zmluvy o úvere č. 8500023844 z 8. apríla 2013 je bezúročný a bez poplatkov, výrokom II. určil, že Rozhodcovská zmluva č. 8500023844 z 8. apríla 2013 je neplatná a výrokom III. určil, že žalovaný je povinný žalobkyni zaplatiť sumu 750,-Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom IV. súd konanie v časti vrátenia vzájomného plnenia zastavil a výrokom V. žalobkyni priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, ktorú sumu určenú samostatným uznesením je povinný zaplatiť žalovaný žalobkyni do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 137 písm. a) CSP, § 275 CSP, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP.

3. Vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa sa na základe skutočností uvedených v žalobe zo dňa 06.06.2016 v znení jej zmeny sa domáhala vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že úver je bezúročný a bez poplatkov, že rozhodcovská zmluva je neplatná a žalovaný je povinný poskytnúť žalobkyni finančné zadost'učinenie vo výške 750,- eur. Dňa 09.10.2017 právny zástupca žalovaného prevzal predvolanie na pojednávanie určené na deň 25.01.2018. Žalovaný ani jeho právny zástupca sa na pojednávanie nedostavili, svoju neúčast' riadne a včas neospravedlnili. Právny zástupca žalobkyne na pojednávaní žiadal, aby súd žalobe vyhovel a rozhodol rozsudkom pre zmeškanie, nakoľko má doručenie predvolania žalovaný vykázané a svoju neúčast' neospravedlnil. Vzhľadom na splnenie zákonom stanovených podmienok súd žalobe žalobkyne vyhovel rozsudkom pre zmeškanie žalovaného na návrh žalobkyne. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP s poukazom na plný úspech žalobcu v konaní.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v ktorom uviedol, že žiada, aby ho odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a to v súlade s ustanovením § 356 písm. b) a v súlade s ustanovením § 365 ods. 1 písm. a), b) a h) CSP. Je toho názoru, že pre postup súdu podľa ustanovenia

§ 274 CSP a vydanie kontumačného rozsudku neboli splnené podmienky. Civilný sporový poriadok pripúšťa rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie len v prípade žaloby podľa § 137 písm. a) CSP, v ktorom prípade žalobou možno považovať, aby sa rozhodlo najmä o splnení povinnosti. Podaná žaloba však nesmerovala výlučne k splneniu povinnosti, keďže jej obsahom boli aj určovacie návrhy a pre takéto návrhy Civilný sporový poriadok rozsudok pre zmeškanie nepripúšťa, pretože v § 274 takéto rozsudku výslovne upravuje len pre žalobu, ktorou sa žalobca domáha rozhodnutia podľa § 137 písm. a). Žalovaný je taktiež toho názoru, že svoju neúčasť, ako aj neúčasť svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 25.01.2018 riadne ospravedlnil a teda pre vydanie rozsudku pre zmeškanie nejestvoval žiaden vecný ani zákonný dôvod.

5. Žalobkyňa odvolací návrh nepodala, k odvolaniu žalovaného písomné vyjadrenie nezaslala.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 356 písm. b) CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. a), f), h) CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom (§ 379 CSP) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 CSP), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie bez potreby zopakovať alebo doplniť dokazovanie (§ 383 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku I., II., III. a V. zrušiť (§ 389 ods. 1 písm. b) CSP) a vec mu v zrušenom rozsahu vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

7. Predmetom konania pred súdom prvej inštancie je žaloba o určenie, že zmluva o úvere č. 8500023844 zo dňa 08.04.2013 uzatvorená medzi žalobkyňou na jednej strane ako dlžníkom a žalovaným na druhej strane ako veriteľom je neplatná, ďalej určenie, že rozhodcovská zmluva č. 8500023844 zo dňa 08.04.2013 uzatvorená medzi sporovými stranami o sporoch vzniknutých z právnych vzťahov vyplývajúcich zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500023844 je neplatná, ďalej sa žalobkyňa domáhala, aby žalobkyňa a žalovaný si navzájom boli povinní vrátiť všetky plnenia, ktoré si poskytli na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500023844 ako aj na základe s ňou spojených rozhodcovskou zmluvou č. 8500023844. Taktiež žalobkyňa žiadala, aby žalovaný jej bol povinný poskytnúť primerané zadostučinenie vo výške 750,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Na pojednávaní dňa 20.03.2017 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu zobrala späť žalobu v časti petitu vrátenia vzájomných plnení a žiadala, aby súd v tejto časti konanie zastavil. Žalovaný so späťvzatím návrhu v tejto časti súhlasil podaním zo dňa 10.04.2017.

8. Vzhľadom na rozsah a dôvody odvolania žalovaného je predmetom odvolacieho konania posúdiť, či boli splnené podmienky na vydanie rozsudku pre zmeškanie a či súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku skutkovo a právne správne vec posúdil.

9. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáha určenia, že zmluva o úvere č. 8500023844 zo dňa 08.04.2013 uzatvorená medzi ňou ako dlžníkom na jednej strane a žalovaným ako veriteľom na strane druhej je bezúročná a bez poplatkov, ďalej určenia, že rozhodcovská zmluva č. 8500023844 zo dňa 08.04.2013 uzatvorená medzi sporovými stranami o sporoch vzniknutých z právnych vzťahov vyplývajúcich zo zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500023844 je neplatná, ďalej sa žalobkyňa domáha, aby žalobkyňa a žalovaný si navzájom boli povinní vrátiť všetky plnenia, ktoré si poskytli na základe zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500023844 ako aj na základe s ňou spojených rozhodcovskou zmluvou č. 8500023844. Taktiež žalobkyňa žiadala, aby žalovaný jej bol povinný poskytnúť primerané zadostučinenie vo výške 750,- eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie žalovaného tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovel, keď mal za to, že vo veci boli splnené podmienky pre jeho vydanie. Z priloženého podania žalovaného zo dňa 11.10.2017 adresovaného Okresnému súdu Galanta vyplýva, že žalovaný a jeho právny zástupca sa z dôvodu hospodárnosti a nezvyšovania nákladov spojených so súdnym konaním ospravedlňujú z neúčasti na pojednávaní nariadeného na deň 25.01.2018 s tým, že súhlasí, aby súd pojednával v ich neprítomnosti, keď na daný termín nevedia zabezpečiť účasť prostredníctvom substitučného splnomocnenia. V prípade, ak konajúci súd uvedený dôvod nepovažuje za dôležitý, žiadajú uvedenú skutočnosť oznámiť na e-mailovú adresu právneho zástupcu žalovaného.

10. Napadnutý rozsudok je rozsudkom pre zmeškanie žalovaného v zmysle ustanovenia § 274 Civilného sporového poriadku. Podľa osobitného ustanovenia § 356 písm. b) Civilného sporového poriadku odvolanie proti takémuto rozsudku nie je prípustné okrem prípadov odvolania podaného z dôvodu, že neboli splnené podmienky na vydanie takéhoto rozhodnutia. Citované ustanovenie teda výslovne obmedzuje rozsah odvolacích dôvodov, ktoré možno uplatniť v odvolaní proti rozsudku pre zmeškanie žalovaného.

11. Jednou z odvolacích námietok žalovaného, pritom však zásadnou bolo namietanie, že v prejednávacom prípade neboli splnené podmienky pre vydanie rozsudku pre zmeškanie žalovaného, nakoľko predmetom konania nie je žaloba na plnenie podľa § 137 písm. a) CSP. Odvolací súd zaoberajúc sa najskôr prípustnosťou odvolania proti napadnutému rozsudku konštatuje, že odvolanie žalovaného podané z tohto dôvodu je podľa ustanovenia § 356 písm. b) Civilného sporového poriadku prípustné.

12. Podľa § 274 Civilného sporového poriadku na pojednávaní rozhodne súd o žalobe podľa § 137 písm. a) na návrh žalobcu rozsudkom pre zmeškanie, ktorým žalobe vyhovie, ak sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci, hoci bol naň riadne a včas predvolaný a v predvolaní na pojednávanie bol žalovaný poučený o následku nedostavenia sa vrátane možnosti vydania rozsudku pre zmeškanie a žalovaný neospravedlnil svoju neprítomnosť včas a vážnymi okolnosťami.

13. Rozsudok pre zmeškanie predstavuje osobitný druh súdneho rozhodnutia, ktorý predstavuje následok procesnej pasivity procesných strán v sporovom konaní. V kontradiktórnom procese majú byť nositeľom procesnej iniciatívy sporové strany - žalobca iniciuje konanie a má mať záujem na efektívnom vedení svojej právnej veci a rovnako žalovaný ak má v spore procesne obstať, musí vyvíjať iniciatívu vo forme svojej procesnej obrany. Skutkovým základom kontumačného rozsudku je žalobcom tvrdý skutkový stav - kontumačne sa vyhovie žalobcom tvrdenému nároku. Rozsudkom pre zmeškanie podľa § 274 CSP môže súd rozhodnúť v prípadoch, keď už nariadil vo veci samej pojednávanie a žalovaný sa na toto pojednávanie nedostavil. Vydanie rozsudku pre zmeškanie podľa tohto ustanovenia CSP pojmovo predpokladá, že postup podľa § 167 CSP bol dodržaný a žalovaný si tam uvedené povinnosti splnil, inak by súd kontumačným rozsudkom spravidla rozhodol už v tejto fáze konania. Podmienky ustanovené v § 274 CSP musia byť splnené kumulatívne. Kontumačný rozsudok podľa § 274 prichádza do úvahy iba v prípadoch, keď sú súčasne splnené podmienky normované jeho hypotézou. Tieto podmienky musia byť splnené súčasne v rovnakom čase, čo však neznamená, že musia počas konania nastať iba v jeden určitý moment. Rozsudkom pre zmeškanie tak súd môže rozhodnúť na ktoromkoľvek nariadenom pojednávaní, ak sú súčasne splnené všetky podmienky. Rozsudkom pre zmeškanie podľa ustanovenia § 274 CSP možno rozhodnúť vtedy, ak sa žalovaný nedostavil na pojednávanie vo veci hoci má súd doručenie predvolania riadne vykázané, pričom v tomto predvolaní bol žalovaný poučený o možných procesných následkoch svojho nedostavenia sa a žalovaný svoju neprítomnosť na pojednávaní neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami. Za včasné ospravedlnenie neprítomnosti žalovaného na pojednávaní sa považuje len také ospravedlnenie, ktoré je súdu doručené najneskôr do začiatku pojednávania. Vážnosť okolností, ktorými žalovaný ospravedľuje svoju neprítomnosť na pojednávaní, musí posúdiť súd. Sú to okolnosti takej intenzity a závažnosti, ktoré znemožňujú žalovanému účasť na pojednávaní z objektívnych dôvodov (choroba, úraz, úmrtie v rodine). Vážnosť okolností je však vždy na posúdení a voľnej úvahe súdu.

14. Pri žalobe na plnenie znie žalobný návrh na zaplatenie určitej peňažnej sumy alebo na splnenie inej ako peňažnej povinnosti. Nepeňažnou povinnosťou môže byť niečo dať, resp. vydať, dodať či vypratať, niečo vykonať, niečoho sa zdržať alebo niečo strpieť. Právo na plnenie vyplýva z relatívneho právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorý môže byť založený na rozličných právnych dôvodoch (zmluva, zodpovednosť za škodu, bezdôvodné obohatenie atď.) aj žaloby na plnenie, ktoré sú primárne založené na absolútnych právach (napríklad vlastnícke žaloby) vyplývajú z právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, do ktorého sa toto absolútne právo relativizovalo. Právo uplatňované žalobou na plnenie je právo už existujúce (žalobca jeho existenciu tvrdí) a podanou žalobou na plnenie žiada vydanie rozsudku s deklaratórnymi účinkami. Žalobou na plnenie sa poskytuje ochrana právu, ktoré už bolo porušené. Vlastnosťou rozsudku, ktorým sa žalobe na plnenie vyhovel, je vykonateľnosť (§ 232 ods. 1 CSP). Rozsudok môže slúžiť ako exekučný titul a môže byť vykonaný postupom podľa Exekučného poriadku. Pri určovacej žalobe (§ 137 písm. c) CSP) znie žalobný návrh na určenie, či tu právo je alebo či tu právo nie je. Keď žalobca v určovacej žalobe tvrdí existenciu alebo neexistenciu určitého práva

znamená to, že vyhovujúci rozsudok vydaný na jej základe nebude mať deklaratórne účinky. Určovací rozsudok nie je exekučným titulom. Vykonateľnosť nie je jeho vlastnosťou.

15. V prejednávanej veci dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie nemal splnené zákonné podmienky na vyhlásenie rozsudku pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. 274 CSP, nakoľko predmetom konania nebola len žaloba o plnenie (o zaplatenie sumy 750 eur), ale aj dva určovacie žalobné petity, pri ktorých nie je možné vyhlásiť rozsudok pre zmeškanie (určenie, že zmluva o úvere č. 8500023844 zo dňa 08.04.2013 je bezúročná a bez poplatkov a že rozhodcovská zmluva č. 8500023844 zo dňa 08.04.2013 je neplatná).

16. Odvolací súd ďalej dospel k záveru, že aj keď je predmetom konania aj žaloba na plnenie v časti o zaplatenie sumy 750 eur titulom finančného zadosťučinenia, nie je možné ohľadne tohto nároku vydať rozsudok pre zmeškanie žalovaného v zmysle ust. 274 CSP, nakoľko v danom prípade ide o nárok žalobkyne opierajúci sa o ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Keďže konanie o určenie neplatnosti úverovej zmluvy resp. určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok je spojené s preukazovaním porušenia tohto práva alebo povinnosti ustanovenej predpismi na ochranu spotrebiteľa, odvolací súd nemal inú možnosť, ako zrušiť aj výrok, ktorým bolo rozhodnuté o primeranom finančnom zadosťučinení žalobkyne, nakoľko ide v tomto prípade o závislé výroky konania.

17. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že žalobkyňa ako spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľskej zmluve a tiež má právo domáhať sa, aby sa dodávateľ zdržal protiprávneho konania, odstránil protiprávny stav a za podmienky, že si úspešne uplatní porušenie práva, alebo povinnosti stanovenej zákonom č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa má právo aj na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva, alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom zodpovedá. Nárok na primerané finančné zadosťučinenie je závislý od posúdenia, prieskumu a vyhodnotenia, či v danom zmluvnom vzťahu existuje aj len hrozba vzniku ujmy.

18. Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

19. Podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch.

20. Podľa judikatúry Ústavného súdu Slovenskej republiky, ak súd koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl. 46 ods. 1 ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zákonom, porušuje ústavou zaručené právo na súdnu ochranu (I. ÚS 4/1994).

21. Odvolací súd poukazuje i na to, že obsah práva na súdnu ochranu v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom upravené relevantné konanie súdov. Každé konanie súdu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu (I. ÚS 26/94).

22. Porušením práva na spravodlivý proces je možné podľa odvolacieho súdu chápať i taký nežiaduci postup súdu v prejednávanej veci, ktorým súd strane znemožní realizáciu tých práv, ktoré jej priznával Občiansky súdny poriadok, teraz už Civilný procesný poriadok za účelom ochrany jej práv a právom chránených záujmov. Táto vada je významná najmä vtedy, ak súd postupoval v rozpore so zákonom, prípadne s inými všeobecne záväznými predpismi.

23. Vady konania vymedzené v § 389 ods. 1 písm. a) až d) CSP sú porušením základného práva strany sporu (účastníka súdneho konania) na spravodlivý proces, toto právo zaručujú v podmienkach právneho

poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj cit. čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

24. Nedodržanie postupu podľa v čase úkonov súdu účinného procesného predpisu (§ 299 CSP), na ktorý odvolací súd prihliada z úradnej povinnosti, neboli podľa odvolacieho súdu potom splnené podmienky vyžadované procesným predpisom účinným v čase, kedy súd prvej inštancie rozhodol vo veci rozsudkom pre zmeškanie (§ 274 a § 299 CSP), čím žalovanému znemožnil uskutočnenie jemu patriacich základných procesných práv a takýmto nesprávnym procesným postupom došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok nie je napravitelný v odvolacom konaní. Došlo by ním totiž k vykonávaniu základného dokazovania na rozhodujúce otázky až na súde druhej inštancie a tým znemožneniu stranám plnej realizácie ich procesných práv, keďže by im bola odopretá možnosť odvolacieho prieskumu nových, z pohľadu doterajších záverov súdu prvej inštancie dosiaľ bezvýznamných skutočností, čím by stranám bola odňatá možnosť konať pred súdom.

25. Za daného stavu tak odvolaciemu súdu neostávalo nič iné, ako postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušiť napadnutý rozsudok pre zmeškanie a postupom podľa § 391 CSP vrátiť vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

26. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu argumentáciu odvolateľky týkajúcej sa včasnosti doručenia ospravedlnenia na pojednávanie ako aj vážnosti dôvodu ospravedlnenia, už nespôsobilú ovplyvniť posúdenie rozsudku súdu prvej inštancie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

27. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní, súc pritom viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP), bude opätovne komplexne i s prihliadnutím na argumenty predstreté v odvolacom konaní posúdiť uplatnený nárok žalobkyne, za tým účelom v potrebnom rozsahu vykonať dokazovanie, výsledky celého konania potom náležite zhodnotiť a to najmä so sústredením sa na sporné otázky, výsledky dokazovania posúdiť z hľadiska všetkých na vec vzťahujúcich sa zákonných ustanovení (s ich uvedením) a následne vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

28. V novom rozhodnutí rozhodne súd prvej inštancie znova o nároku na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie aj odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku).

29. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).